

תה"ג 23733/08/14 - "כאן" - תאגיד השידור הישראלי נגד היועץ המשפטי לממשלה, מלכה לייפר

בית המשפט המחוזי בירושלים

תה"ג 23733-08-14 מדינת ישראל נ' לייפר (עציר)

לפני המבקש
כבוד השופטת חנה מרים לומפ
"כאן" - תאגיד השידור הישראלי על ידי עו"ד ט. ליבליך ועו"ד א. לאמי

נגד המשיבים
1. היועץ המשפטי לממשלה
באמצעות פרקליטות המדינה המחלקה לעניינים בינלאומיים
על ידי עו"ד מתן עקיבא
2. מלכה לייפר (עציר)
על ידי עו"ד יהודה פריד, עו"ד טל גבאי ועו"ד ברוך זכאי

החלטה

1. לפניי בקשה שהוגשה על ידי "כאן" - תאגיד השידור הישראלי המפעיל, בין היתר, את ערוץ "כאן 11" בטלוויזיה, ערוצי רדיו, ערוצי שידור דיגיטאליים שונים, לפרסום פרוטוקולי הדיונים, החלטות וכתבי בית דין המתנהלים במסגרת הליך תה"ג 23733-08-14 בו עותר משיב 1 להכריז על משיבה 2 כבת הסגרה לאוסטרליה, בשל עבירות מין בקטינים בהן היא חשודה.
2. יוער, כי ההליך בעניינה של משיבה 2 מתנהל עוד משנת 2014, כאשר ביום 2.6.16 הורה כ' השופט הבכיר (כתוארו אז) א' כהן, כי ההליכים בעניינה של המשיבה יופסקו, וזאת לאחר שנמצא שהיא אינה כשירה לעמוד לדין.
3. ביום 12.2.18 הוגשה לפניי (עקב פרישתו של כ' השופט הבכיר א' כהן) בקשה לחדש את ההליכים בעניינה של משיבה 2 בטענה, כי משיבה 2 אינה לוקה בנפשה, אלא מתחזה.
4. בעקבות הבקשה, התנהלו דיונים לפניי, ואלה התקיימו בדלתיים פתוחות, לרבות חקירת שני פסיכיאטרים מטעם הפסיכיאטר המחוזי שהעידו על חוות דעתם. ביום 23.1.19 הגישה משיבה 2 בקשה להורות על המשך ניהול הדיונים בדלתיים סגורות בטענה, כי הדיונים עוסקים בעניינים רפואיים ואינטימיים, שאין מקום לקייםם בדלתיים פתוחות. בקשתה התקבלה והוריתי על קיום דיון בדלתיים סגורות, מטעם זה.
5. המבקש טוען, כי יש להתיר את פרסום הדיונים שהתקיימו בדלתיים סגורות, בשל חשיבותו העליונה של עיקרון פומביות הדיון ממנו נגזר פרסומם של ההליכים בבית המשפט, ובשל העניין הרב שיש לציבור בתיק וזכות הציבור לדעת, ובשל העובדה כי בכלי התקשורת התפרסמו זה מכבר דיווחים רבים אודות הפרשה בכלל ואודות מצבה הנפשי של משיבה 2 בפרט. עוד נטען, כי לא ניתן להצביע על נזקים כבדים במיוחד

אשר עלולים להיגרם למשיבה 2 שעה שמצבה הנפשי ידוע. על כן סבור המבקש, שכך המאזניים נוטה באופן ברור לטובת הפרסום.

6. עמדת משיבה 2 היא, כי אין להתיר את הבקשה להתרת הפרסום. משיבה 2 סבורה שאין בבקשה כל טעם ענייני אשר מצדיק לפרסם עניינים רפואיים העולים לכדי צנעת הפרט. לדידה, העובדה כי פורסם זה מכבר בכלי התקשורת שמחלתה הנפשית של משיבה 2 היא העומדת בליבת הליכי ההסגרה, איננה סוללת את הדרך לפרסום נתונים רפואיים ואישיים ברזולוציות ודקויות אשר מהווים פגיעה של ממש בצנעת הפרט.

7. אדגיש, כי משיבה 1 בחרה שלא למסור עמדתה אשר לבקשה זו, אולם בדיונים לפני ולפני כבוד השופט הבכיר א' כהן היא סברה שיש לקיים את הדיון בדלתיים פתוחות.

8. המבקש בתשובה לתגובת משיבה 2 השיב, כי ב"כ משיבה 2 בעצמו מתראין לכלי התקשורת ומתייחס למצבה הנפשי של משיבה 2. על כן במצב בו ב"כ משיבה 2 מדבר בגלוי על מצבה הנפשי של משיבה 2, אין כל עילה להמשיך ולחסות את הדיונים.

9. ב"כ משיבה 2 השיב, כי העובדה שכל הדיונים בבית המשפט נסובים סביב עניין מחלת הנפש של משיבה 2 ידועה, והדבר נחשף בכלי תקשורת מאות פעמים בעבר. עם זאת סבר, שמכאן ועד חשיפת פרטוקולים הכוללים את כל הפרטים האינטימיים והרפואיים הקשורים במשיבה 2, המרחק רב ולכן ביקש לדחות את בקשת המבקש.

דין והכרעה

10. לאחר עיון בבקשה, בתגובה לה, בתשובה לתגובה ובתגובה לתשובה שוכנעתי, כי דין הבקשה להידחות וזאת מהטעמים שיפורטו להלן.

11. אכן צודק המבקש, עקרון פומביות הדיון הוא עקרון מרכזי בשיטת המשפט הישראלית ומעוגן בסעיף 3 לחוק יסוד: השפיטה ובסעיף 68 לחוק בתי המשפט [נוסח משולב], התשמ"ד-1984, הקובע את הכלל, לפיו, "בית המשפט ידון בפומבי".

12. עקרון זה, כפי שהובהר בבש"פ 8698/07 אזולאי נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (2005):

"חושף את פועלה של מערכת המשפט ואת ההליכים שהיא מקיימת לעיניו של הציבור הרחב. פומביות זו של הדיון נועדה להבטיח את זכותם של בעלי הדין להליך תקין והוגן, ויש בה כדי לחזק את אמון הציבור במערכת המשפט בהגשימה את זכותו של הציבור לדעת, את חופש הביטוי ואת חופש התקשורת והעיתונות".

13. מעיקרון פומביות הדיון נגזרת גם הזכות לעיין במסמכי בית המשפט והזכות לפרסם את תוכנם, וביניהם גם מוצגים אשר הוגשו במהלך המשפט.

"הזכות לעיין במסמכי בית המשפט ואף הזכות לפרסם את תוכנם נגזרות מסעיף 3 לחוק יסוד: השפיטה, הקובע את עקרון פומביות הדיון, ומן הכלל החל על כל רשות ציבורית

הממלאת תפקיד על-פי דין, ולפיו, בהיעדר הוראה חקוקה הקובעת אחרת, מסמכים שברשותה צריכים להיות גלויים ופתוחים (ע"א 4825/97 גהל נ' פקיד השומה למפעלים גדולים, פ"ד נה(2) 433, 437 (2001)).

14. בהתאם לסעיף 3 לחוק יסוד: השפיטה, פגיעה בעיקרון פומביות הדיון מתאפשרת רק מכוח עיגון מפורש בחוק או על ידי הוראה של בית המשפט שניתנה על פי חוק. מנגד, הזכות לפרטיות אף היא זכות חוקתית, המעוגנת בסעיף 7 לחוק יסוד: כבוד האדם וחירותו.

15. עיקרון הפומביות, חרף חשיבותו נסוג לעיתים מפני ערכים, זכויות, או אינטרסים אחרים, אשר לצורך ההגנה עליהם נקבעו בחוק חריגים, המנויים בעיקרם בסעיפים 68(ב) ו-70 לחוק בתי המשפט.

16. אחד החריגים לכלל פומביות הדיון קבוע בסעיף 70(ד) לחוק בתי המשפט קבוע, בין היתר, כך: **"בית משפט רשאי לאסור כל פרסום בקשר לדיוני בית המשפט, במידה שהוא רואה צורך בכך לשם הגנה על בטחונו של בעל דין, עד או אדם אחר ששמו הוזכר בדיון או לשם מניעת פגיעה חמורה בפרטיות של אחד מהם"**. החריג הרלוונטי לענייננו הוא פגיעה בפרטיות משיבה 2.

17. מכאן, בבואו של בית המשפט לבחון האם לאסור פרסום בקשר לדיוני בית המשפט, עליו לאזן בין עיקרון פומביות הדיון לבין הפגיעה בפרטיות אשר תיגרם אם לא יאסר הפרסום.

18. על פי הפסיקה, אם ימצא כי איסור הפרסום נדרש לשם מניעת פגיעה בפרטיות, אזי יש להמשיך ולבחון את עוצמת הפגיעה. הוראת סעיף 70(ד) לחוק קובעת כי לא די בפגיעה "סתם" בפרטיות כדי להביא להטלת איסור פרסום אלא נדרש כי הפגיעה תהיה חמורה (ע"פ 2137/14 הוצאת עיתון הארץ בע"מ נ' מדינת ישראל, [פורסם בנבו] (10.4.14), פס' 10 לפסק דינו של כב' השופט ע' פוגלמן). באותו עניין נקבע:

"כתנאי להפעלת הסמכות לפי סעיף 70(ד) לחוק בתי המשפט, על בית המשפט לבחון הן את מהות הזכות הנפגעת, הן את עוצמת הפגיעה בה. רק אם מגיע בית המשפט למסקנה כי הפרסום יביא לפגיעה בפרטיות, וכי הפגיעה האמורה הינה פגיעה חמורה, שומה עליו לשקול האם יש מקום להפעיל סמכותו ולאסור פרסום. גם בשלב זה, על בית המשפט לאזן בין עקרון פומביות הדיון לבין הפגיעה בפרטיות. בגדר איזון זה יש לשקול את מידת העניין הציבורי שבפרסום המסוים אל מול הנזק שייגרם כתוצאה ממנו" (פס' 11 לפסק הדין).

19. עניינו רואות, כי סעיף 70(ד) לחוק בתי המשפט, אשר יש לפרשו בצמצום בהיותו חריג לעיקרון פומביות הדיון, מאפשר לבית המשפט לאסור פרסום בקשר לפרוטוקולי הדיון, ההחלטות, כתבי בית הדין בין היתר, במקרה בו הוא רואה צורך בכך לשם מניעת פגיעה חמורה בפרטיות, ואין די בפגיעה בפרטיות שאיננה פגיעה חמורה בכדי לאסור פרסום בקשר לדיוני המשפט. לפיכך, בענייננו, יש לבחון האם בפרסום לפרוטוקולי הדיון, ההחלטות, כתבי בית הדין תהיה משום פגיעה חמורה בפרטיותה של המשיבה 2, המצדיקה לאסור את פרסומם ולפגוע בעיקרון פומביות הדיון.

20. סבורתני, כי הפגיעה בפרטיותה ובצנעת הפרט של משיבה 2 היא כשלעצמה, מגעת לכדי פגיעה חמורה בפרטיות. פגיעה בפרטיותו של אדם, ככל שהיא נוגעת למצבו הבריאותי ובפרט הנפשי, היא פגיעה קשה. כאמור, עיון בראיות הרפואיות והנפשיות שהוצגו לפניי, יש בהן להוות פגיעה קשה בפרטיותה

של משיבה 2. בעת הדיונים שהתקיימו בדלתיים סגורות, נשאלו המומחים שאלות הנוגעות לפרטי פרטים הנוגעים לסימפטומים שאובחנו אצל משיבה 2 לאורך השנים, לאשפוזים ולהסתכלות בבתי חולים פסיכיאטרים, ולאבחונים שעברה על ידי הרופאים השונים, וכן שאלות שנוגעות לעניינים רפואיים אחרים. דיונים אלה העוסקים בליבת פרטיותה של משיבה 2 רק הם התקיימו בדלתיים סגורות בשל צנעת הפרט, שאר הדיונים התקיימו ומתקיימים בדלתיים פתוחות. נראה שיש בכך כדי לאזן בין עקרון הפומביות לבין צנעת הפרט.

21. סוף דבר, הגעתי לכלל מסקנה שיש לדחות את הבקשה וזאת לאחר שמצאתי שבאיזון הערכים המתנגשים נדחה עקרון פומביות הדין והעניין הציבורי מפני הפגיעה החמורה בפרטיות משיבה 2.

המזכירות תשלח החלטתי זו לב"כ הצדדים.

ניתנה היום, כ"ז אייר תשע"ט, 01 יוני 2019, בהעדר הצדדים.